

Напећ'ћемо доста лукумића,  
И с пекмезом јоште шеширића;  
Ја ћу шунку, а ти једно плеће,  
Вина има — ето нама среће!  
Кажи Анци, нека зове Мацу,  
Браца Милу и шнајдера Ацу;  
Нек' понесе тамбуру и жица,  
Па да видиш славу од песмица!  
И нек' каже момку чика Ђорђе,  
Нека и он на чешљање дође.  
Браца Паја — он ће и сам доћи,  
Онај знаде тумарат' по ноћи,  
Оно ти је, жено, мушка глава —  
Бес га знаде, кад тај момак спава!  
Веселац је да му пара нема,  
А преко дан никада не дрема!  
Јоште гледај, да уставиш Бату,  
Да нам она не буде на врату,  
Намести јој собу баш од трема,  
Нека спава, нек нам ту не дрема.  
Чешљаћемо баш до десет сати,  
Онда ћемо сести вечерати;  
По вечери сви ћемо играти,  
Који кога може надиграти!